ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/១០០៥/០២៩

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមររដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

-បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៧ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ

-បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរបស់សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាសមាជិក នៃអនុសញ្ញាស្តីពីការការពាររូបកាយពីសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត កាលពីថ្ងៃទី ២៩ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៣ នីតិកាលទី ៣ និងព្រឹទ្ធសភាបាន អនុម័តយល់ស្របលើទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះ ទាំងស្រុង កាលពីថ្ងៃទី ០៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យ ប្រជុំពេញអង្គលើកទី ១០ នីតិកាលទី ១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

ច្បាប់
ស្តីពី
ការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាសមាជិកនៃ អនុសញ្ញាស្តីពីការការពាររូបកាយពីសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញាស្តីពីការការពាររូបកាយពីសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ដែលធ្វើនៅទីក្រុងវីយែន នាថ្ងៃទី ២៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៧៩ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៣.-

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៣ ខែ តុលា ឆ្នាំ២០០៥

៣៖លោ.០៥១០.៤៥៩

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

ហត្ថលេខា

ទៀ បាញ់ ញឹក ប៊ុនឆៃ

លេខ ៩៥៧ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចេញ

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១៣ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ឆាំង តាន់

អនុសញ្ញាស្តីពីការការពាររូបកាយពីសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ

រដ្ឋភាគីនានៃអនុសញ្ញានេះ

- ដោយទទួលស្គាល់នូវសិទ្ធិរបស់រដ្ឋទាំងអស់អភិវឌ្ឍន៍ និងប្រើប្រាស់ថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ ក្នុងបំណង សន្តិភាព និងផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់របស់ខ្លួនក្នុងប្រយោជន៍ធំធេង ដែលបានមកពីការប្រើប្រាស់ដោយសន្តិភាព នូវថាមពល នុយ-ក្លេអ៊ែរ

- ដោយជឿលើសេចក្តីត្រូវការចាំបាច់សំរាប់សំរួលកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ក្នុងការប្រើប្រាស់ថាមពល នុយក្លេអ៊ែរ ដោយសន្តិវិធី

- ដោយចង់បញ្ចៀសគ្រោះថ្នាក់ដ៏ធំធេងបង្កឡើងដោយការកាន់កាប់ និងប្រើប្រាស់សារធាតុ នុយក្លេអ៊ែរ ខុសច្បាប់

- ដោយជឿជាក់ថាបទល្មើសទាំងឡាយទាក់ទងនឹងសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ជាបញ្ហាមួយដែលព្រួយបារម្ភ យ៉ាងខ្លាំង ហើយនិងមានសេចក្តីត្រូវការជាបន្ទាន់ ដើម្បីអនុម័តនូវវិធានការដែលមានប្រសិទ្ធភាព និងសមស្របដើម្បីធានាការទប់ស្កាត់ ការពារ និងការដាក់ទណ្ឌកម្មលើបទល្មើសទាំងនោះ

- ដោយដឹងនូវតំរូវការ នៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ក្នុងការបង្កើតវិធានការមានប្រសិទ្ធភាព សំរាប់ការ ការពាររូបកាយពីសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរស្របតាមច្បាប់ជាតិរបស់រដ្ឋនីមួយៗ និងស្របតាមអនុសញ្ញានេះ

- ដោយជឿជាក់ថាអនុសញ្ញានេះ ជួយសំរួលដល់ការផ្ទេរដោយសុវត្ថិភាព នូវសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ

-ដោយសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើសារៈសំខាន់ដល់ការការពាររូបកាយ ពីសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ដែលប្រើប្រាស់ស្តុកទុក រហើយ និងការដឹកជញ្ជូននៅក្នុងស្រុក

- ដោយទទួលស្គាល់នូវសារៈសំខាន់នៃការការពាររូបកាយឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ពីសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ដែលបានប្រើប្រាស់សំរាប់យោធា និងយល់ថាសារធាតុនេះនឹងត្រូវគេបន្តហាមឃាត់ដោយដាច់អហង្ការ ក្នុងការការពារលើរូបកាយ ។

មាត្រា ១

គោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ

ក- សារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ សំដៅលើសារធាតុព្លុយតូនីញ៉ូមទាំងឡាយ លើកលែងតែនៅក្នុងជាតិព្លុយតូនីញ៉ូមនោះ មានការប្រមូលផ្តុំជាអ៊ីសូតូបលើសពី ៨០% នៅក្នុងព្លុយតូនីញ៉ូម-២៣៨.អ៊ុយរ៉ានីញ៉ូម-២៣៣.អ៊ុយរ៉ានីញ៉ូម បង្កនៅក្នុងអ៊ីសូតូប ២៣៥ ឬ ២៣៣.ហើយអ៊ុយរ៉ានីញ៉ូម នោះមានបន្សំនៃអ៊ីសូតូបដែលកើតឡើងពីធម្មជាតិក្រៅពីក្នុងរូបភាពជារ៉ែ ឬកំទេចរ៉ែ សារធាតុទាំងឡាយណាដែលមានការចូលផ្សំពីសារធាតុខាងលើមួយ ឬច្រើន ។

ខ-អ៊ុយរ៉ានីញ៉ូមដែលបង្កនៅក្នុងអ៊ីសូតូប២៣៣ ឬ២៣៥ គឺសំដៅលើធាតុអ៊ុយរ៉ានីញ៉ូមដែលមាននៅក្នុងអ៊ីសូតូប ២៣៣ ឬ ២៣៥ ឬទាំងពីរនៅក្នុងចំនួនមួយដែលអត្រាលើសនៃចំនួនអ៊ីសូតូបទាំងនេះ ចំពោះអ៊ីសូតូប ២៣៨ គឺច្រើនជាងអត្រា អ៊ីសូតូប ២៣៥ បើប្រៀបធៀបទៅនឹងអ៊ីសូតូប២៣៨ កើតឡើងក្នុងធម្មជាតិ ។

គ-"ការដឹកជញ្ជូននុយក្លេអ៊ែរអន្តរជាតិ" មានន័យថាការដឹកជញ្ជូនសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរតាមមធ្យោបាយណាក៏ដោយក្នុងគោល បំណងទៅហួសពីទឹកដីនៃរដ្ឋ ដែលការដឹកនេះចាប់ផ្តើមចេញដំណើរពីរដ្ឋដើម ហើយចប់សព្វគ្រប់មកដល់គោលដៅចុងក្រោយនៅ ក្នុងរដ្ឋដែលទទួល ។

មាត្រា ២

១-អនុសញ្ញានេះត្រូវអនុវត្តទៅលើសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ដែលប្រើប្រាស់ក្នុងគោលបំណងសន្តិភាពក្នុងពេល ដឹកជញ្ជូននុយក្លេ អ៊ែរជាអន្តរជាតិ ។

២-លើកលែងមាត្រា៣និង៤ ហើយនិងកថាខ័ណ្ឌ ៣នៃមាត្រា៥ អនុសញ្ញានេះត្រូវអនុវត្ត ផងដែរទៅលើការប្រើប្រាស់ដោយ សន្តិវិធីនូវពេលប្រើប្រាស់ ស្តុកទុកហើយនិងដឹកជញ្ជូនក្នុងស្រុក ។

៣- ដោយឡែកពីការព្រមព្រៀងមានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ដោយរដ្ឋសមាជិកក្នុងកថាខណ្ឌ ២នៃមាត្រានេះ ដែលទាក់ទងទៅ នឹងសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ដែលប្រើប្រាស់ក្នុងគោលបំណងសន្តិវិធីពេលដែលមានការប្រើប្រាស់ ស្តុកទុក ហើយនិងការដឹក ជញ្ជូនក្នុងស្រុកគ្មានអ្វីទៅក្នុងអនុសញ្ញានេះត្រូវបានបកស្រាយថា ប៉ះពាល់លើសិទ្ធិអធិបតេយ្យរបស់រដ្ឋនៅក្នុងការប្រើប្រាស់ ស្តុកទុក ហើយនិងការដឹកជញ្ជូននៅក្នុងស្រុក នៃសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរបែបនេះឡើយ ។

មាត្រា ៣

រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការសមស្របក្នុងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន ហើយនិងស្របទៅតាមច្បាប់អន្តរជាតិ ដែលអាចធានាអោយអនុវត្តទៅបានដើម្បីការពារទៅតាមកំរិតដូចបានពិពណ៌នានៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ I ក្នុង កំឡុងពេលមានការ ដឹកជញ្ជូនជាអន្តរជាតិ នូវសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរនៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ឬនៅក្នុងនាវា ឬយន្តហោះ ដែលស្ថិតនៅក្នុងដែនដី របស់ខ្លួន ក្នុងករណីយន្តហោះនៅជាប់កិច្ចសន្យាដឹកជញ្ជូនទៅ ឬមករដ្ឋនោះ ។

មាត្រា ៤

១ - រដ្ឋភាគីនីមួយៗមិនត្រូវនាំចេញ ឬផ្តល់សិទ្ធិនាំចេញនូវសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ប្រសិនបើរដ្ឋនោះមិនបានទទួលការធានា ថា សារធាតុនេះនឹងត្រូវបានការពារក្នុងពេលដឹកជញ្ជូននុយក្លេអ៊ែរជាអន្តរជាតិក្នុងកំរិតដែលមានបញ្ជាក់ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ I

២-រដ្ឋភាគីនីមួយៗមិនត្រូវនាំចូលឬផ្តល់សិទ្ធិនាំចូលនូវសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ពីរដ្ឋមួយមិនមែនជាភាគីចំពោះពិធីសារនេះ បានឡើយ ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋនេះមិនបានទទួលការធានាប៉ារ៉ាំងថាសារធាតុបែបនេះ ត្រូវបានការពារទៅតាមកំរិតដូចបានពិពណ៌នា នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ I ក្នុងកំឡុងពេលមានការដឹកជញ្ជូននុយក្លេអ៊ែរអន្តរជាតិ ។

៣-រដ្ឋភាគីមួយៗមិនត្រូវអនុញ្ញាតអោយសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ឆ្លងកាត់ទឹកដីរបស់ខ្លួនតាមផ្លូវគោកឬផ្លូវទឹក ក្នុងឬកាត់តាមអាកាសយានដ្ឋាន ឬកំពង់ផែរបស់ខ្លួនរវាងរដ្ឋដែលមិនមែនជាភាគីចំពោះអនុសញ្ញានេះបានឡើយ ប្រសិនបើរដ្ឋភាគីនេះមិនបានទទួលការធានាប៉ារ៉ាំងតាមដែលអនុវត្តទៅបានថាសារធាតុបែបនេះ ត្រូវបានការការពារទៅតាម កំរិតដូចបានពិពណ៌នានៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ I ក្នុងកំឡុងការដឹកជញ្ជូននុយក្លេអ៊ែរអន្តរជាតិ ។

៤- រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវអនុវត្តក្នុងក្របខណ្ឌច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន នូវកំរិតការពាររូបកាយដូចបានពិពណ៌នានៅក្នុង ឧបសម្ព័ន្ធ I ចំពោះសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរដែលត្រូវបានដឹកជញ្ជូនពីផ្នែកមួយ នៃរដ្ឋទៅផ្នែកមួយទៀតនៃរដ្ឋដដែល តាមផ្លូវ ទឹក ឬផ្លូវអាកាសអន្តរជាតិ ។

៥-ភាគីរដ្ឋដែលទទួលខុសត្រូវដល់ការទទួលធានាប៉ារ៉ាំងដែលថា សារធាតុនុយក្លេអ៊ែរត្រូវបានការពារទៅតាមកំរិត ដូចបានបញ្ជាក់នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ I យោងតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ ដល់ ៣ ត្រូវផ្តល់អត្តសញ្ញាណនឹងជូនដំណឹងជាមុនទៅរដ្ឋ ដែលគេរំពឹងថាសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរបានឆ្លងកាត់តាមផ្លូវគោកឬផ្លូវទឹក ឬមួយគេរំពឹងថា ចូលទៅក្នុងអាកាស យានដ្ឋាន ឬកំពង់ផែរបស់រដ្ឋនោះ ។

៦-ការទទួលខុសត្រូវដល់ការទទួលធានាប៉ារ៉ាំង ដែលបានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ អាចត្រូវបានផ្ទេរតាមកិច្ចព្រមព្រៀងទៅវិញទៅមក ទៅអោយរដ្ឋភាគីដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធក្នុងការដឹកជញ្ជូន ខណៈនាំចូលរដ្ឋនោះ ។

៧-គ្មានអ្វីនៅក្នុងមាត្រានេះត្រូវបានបកស្រាយក្នុងរបៀបណាមួយ ដែលថាប៉ះពាល់ទៅលើអធិបតេយ្យនិងយុត្តាធិការរបស់រដ្ឋណាមួយ ដោយរាប់បញ្ចូលទៅលើផ្លូវអាកាស និងតំបន់សមុទ្ររបស់ខ្លួន។

មាត្រា ៥

១-រដ្ឋភាគីត្រូវផ្តល់អត្តសញ្ញាណ និងផ្តល់ពត៌មានឱ្យគ្នាដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈទីភ្នាក់ងារថាមពលអាតូមិកអន្តរជាតិ ឱ្យដឹងពីអាជ្ញាធរកណ្តាលរបស់ខ្លួន និងចំណុចទាក់ទងដែលទទួលខុសត្រូវការការពាររូបកាយ នៃសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ការស៊ើបសំរួលឱ្យប្រសើរឡើងវិញ ហើយនិង ប្រតិបត្តិការសមស្របក្នុងគ្រាដែលមានការដកចេញការប្រើប្រាស់ ឬការវិភាគសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរដែលគ្មានការអនុញ្ញាត ឬមួយក្នុងគ្រាដែលមានការគំរាមគំហែង ជាយថាហេតុនៅ ក្នុងរដ្ឋនោះ ។

២-ក្នុងករណីមានចោរលួច ប្លន់ ឬការយកសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរខុសច្បាប់ណាផ្សេងទៀត ឬមានការគំរាមកំហែង ជាយថាហេតុរដ្ឋភាគីដោយអនុលោមតាមច្បាប់រដ្ឋរបស់ខ្លួន ត្រូវផ្តល់ការសហប្រតិបត្តិការ និងជំនួយអោយបានច្រើន ជាអតិបរិមា ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងវិញ ហើយនិងការពារសារធាតុបែបនេះអោយទៅរដ្ឋណាមួយ ដែលស្នើសុំជា ពិសេសមាន :

ក-រដ្ឋភាគីត្រូវចាត់វិធានការសមរម្យដើម្បីជូនដំណឹងឱ្យបានឆាប់បំផុត ទៅអោយរដ្ឋផ្សេងទៀតដែល ទំនងជាកើតឡើងនូវបទចោរកម្មប្លន់ណាមួយ ឬយកសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរខុសច្បាប់ផ្សេង ឬក៏មានការគំរាមកំហែងជាយថាហេតុ ហើយនិងជូនដំណឹងទៅឱ្យអង្គការអន្តរជាតិ ។

ខ-តាមដែលសមស្របនោះ រដ្ឋភាគីដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធត្រូវប្តូរពត៌មានគ្នាទៅវិញទៅមក ឬជាមួយនិងអង្គការអន្តរជាតិ ដើម្បីការពារការគំរាមកំហែងដោយសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ពិនិត្យនូវបូរណភាពនៃកុងទែន័រដឹកជញ្ជូន ឬធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងវិញនូវសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ដែលយកមកខុសច្បាប់ហើយនឹងត្រូវ :

១- សំរបសំរួលកិច្ចខំប្រឹងប្រែងរបស់ខ្លួនតាមផ្លូវការទូត ហើយនិងតាមរយៈបណ្តាញផ្សេង ។

២- ផ្តល់ការសង្គ្រោះ បើសិនជាបានស្នើសុំ

៣-ធានាថាបានមកវិញនូវសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរដែលត្រូវបានលួច ឬជាលទ្ធផលនៃព្រឹត្តិការណ៍ ដូចមានបញ្ជាក់ខាងលើ ។ មធ្យោបាយនៃការអនុវត្តន៍ ការសហប្រតិបត្តិការនេះត្រូវបានកំណត់ឡើងដោយរដ្ឋភាគី ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ ។

៣-រដ្ឋភាគីត្រូវធ្វើកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ហើយនិងពិគ្រោះឱ្យបានសមរម្យទៅវិញ ទៅមកដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈអង្គការអន្តរជាតិ ដើម្បីទទួលយកបានគោលមាគ៌ាស្តីពីការរៀបចំរោង ការថែទាំ ហើយនិងការលើកស្ទួយប្រព័ន្ធ នៃការការពាររូបកាយពីសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ឱ្យបានប្រសើរឡើងក្នុងការដឹកជញ្ជូនជាអន្តរជាតិ ។

មាត្រា ៦

១- រដ្ឋភាគីត្រូវចាត់វិធានការសមរម្យស្របតាមច្បាប់រដ្ឋរបស់ខ្លួន ដើម្បីការពារភាពសម្ងាត់នៃពត៌មានណាមួយ ដែលខ្លួនបានទទួលជាសម្ងាត់ស្របតាមបញ្ញត្តិ ដែលមានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ ពីរដ្ឋភាគីផ្សេងទៀត ឬ តាមរយៈការចូលរួមក្នុងសកម្មភាពណាមួយដែលបានអនុវត្តតាមអនុសញ្ញានេះ ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋផ្តល់ពត៌មានទៅអោយអង្គការអន្តរជាតិ ជាសម្ងាត់ វិធានការនានាបានត្រូវចាត់ធ្វើឡើងដើម្បីធានាថា ភាពសម្ងាត់នៃពត៌មានបែបនេះត្រូវបានការពារ ។

២- តាមអនុសញ្ញានេះរដ្ឋភាគីមិនត្រូវបានទាមទារឱ្យផ្តល់ពត៌មានណាមួយ ដែលគេមិនអនុញ្ញាតអោយផ្សាយ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់រដ្ឋ ឬផ្តល់ពត៌មានណាមួយដែលឱ្យគ្រោះថ្នាក់ដល់សន្តិសុខរដ្ឋដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ ឬការការពាររូបកាយពីសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ។

មាត្រា ៧

១- ការប្រព្រឹត្តដោយចេតនាមាន :

ក- អំពើមួយដោយគ្មានអាជ្ញាធរស្របច្បាប់ដែលរាប់បញ្ចូលរួមមាន ការទទួល កាន់កាប់ប្រើប្រាស់ ផ្ទេរ ការកែច្នៃ ការចាក់ចោលសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ហើយដែលបណ្តាល ឬទំនងជាបណ្តាលឱ្យមានការស្លាប់ ឬរបួសធ្ងន់ដល់បុគ្គលណាមួយ ឬខូចខាតខ្លាំងដល់ទ្រព្យសម្បត្តិ ។

ខ- ការលួចប្លន់ សារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ

គ- ការកែបំបាត់ ឬទទួលយកដោយបន្លំនូវសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ

ឃ-អំពើមួយដែលទាមទារយកសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរដោយការគំរាមកំហែង ឬប្រើប្រាស់កំលាំង ឬតាមការបំភិតបំភ័យណាមួយ ។

ង- ការគំរាមកំហែងមាន :

ង-១ ប្រើប្រាស់សារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ដើម្បីបង្កអោយស្លាប់ ឬរបួសធ្ងន់ធ្ងរដល់បុគ្គលណាមួយ ឬធ្វើអោយខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើន ។

ង-២ប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចបានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ (ខ) ដើម្បីបង្ខិតបង្ខំរូបវន្ត ឬនីតិបុគ្គល អង្គការអន្តរជាតិ ឬរដ្ឋឱ្យធ្វើ ឬហាមប្រាមមិនឱ្យធ្វើនូវអំពើណាមួយ ។

ច- ប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយដូចបានចែងក្នុងកឋាខ័ណ្ឌ (ក) (ខ) និង (គ) ហើយនិង

ឆ- អំពើណាមួយដែលបានរាប់បញ្ចូលបទល្មើសដូចបានចែងក្នុងកឋាខ័ណ្ឌ (ក) ដល់ (ច) រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវបង្កើតទណ្ឌកម្មលើបទល្មើសដោយរដ្ឋនីមួយៗ តាមច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន ។

២-រដ្ឋភាគីត្រូវបង្កើតទណ្ឌកម្មលើបទល្មើសដូចបានចែងក្នុងមាត្រានេះ ហើយត្រូវដាក់ទណ្ឌកម្មសមស្របដោយ គិតពិចារណាដល់ប្រភេទធ្ងន់ធ្ងររបស់បទល្មើស ។

មាត្រា ៨

១-រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការជាចាំបាច់ ដើម្បីបង្កើតយុត្តាធិការរបស់ខ្លួនទៅបទល្មើសទាំងនេះ ដូចបានចែងក្នុងមាត្រា៧ ក្នុងករណីខាងក្រោម :

ក-នៅពេលដែលបទល្មើសបានប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងទឹកដីនៃរដ្ឋនោះ ឬនៅក្នុងនាវា ឬយន្តហោះ ដែលបានចុះបញ្ជីនៅក្នុងរដ្ឋនោះ

ខ- នៅពេលដែលជនល្មើស ជាជនជាតិណាមួយនៃរដ្ឋនោះ ។

២-រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការជាចាំបាច់ផងដែរ ដើម្បីបង្កើតយុត្តាធិការរបស់ខ្លួននៅលើបទល្មើសទាំងនេះ ក្នុងករណីដែលជនល្មើសមានវត្តមាននៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ហើយនិងមិនធ្វើបត្យាប័នជនល្មើសអនុលោមមាត្រា១១ ទៅឱ្យរដ្ឋណាមួយដូចចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ ។

៣- អនុសញ្ញានេះរាប់បញ្ចូលទាំងយុត្តាធិការឧក្រិដ្ឋកម្មដើម្បីអនុវត្តតាមច្បាប់រដ្ឋ ។

៤-បន្ថែមពីលើនោះទៀតរដ្ឋភាគីដូចដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ និង ២ រដ្ឋភាគីនីមួយៗ ស្របទៅតាមច្បាប់អន្តរជាតិ អាចបង្កើតយុត្តាធិការរបស់ខ្លួន ទៅលើបទល្មើសដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៧ នៅពេលណារដ្ឋភាគីជាប់ពាក់ព័ន្ធក្នុងការដឹកជញ្ជូននុយក្លេអ៊ែរអន្តរជាតិ ខណៈដែលមានការនាំចេញ និងនាំចូលរដ្ឋ ។

មាត្រា ៩

ដោយពេញចិត្តថាមានការធានាស្ថានភាពបែបនេះ រដ្ឋភាគីនីមួយៗដែលជនល្មើសមានវត្តមាននៅទឹកដីរបស់ខ្លួនត្រូវចាត់វិធានការសមស្របក្នុងនោះមានការ ឃុំឃាំងស្របតាមច្បាប់របស់ខ្លួន ដើម្បីធានាដល់វត្តមានរបស់ជនល្មើស ដើម្បីកាត់ទោសឬធ្វើបត្យាប័ន ។ ការចាត់វិធានការតាមមាត្រានេះ ត្រូវផ្តល់ពត៌មានជាលាយល័ក្ខអក្សរ ជាបន្ទាន់ទៅរដ្ឋ ដែលស្នើសុំបង្កើតយុត្តាធិការស្របតាមមាត្រា ៨ ហើយនិងឱ្យទៅរដ្ឋទាំងអស់ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ១០

រដ្ឋភាគីដែលជនល្មើសមានវត្តមាននៅលើទឹកដីរបស់ខ្លួន ប្រសិនបើមិនធ្វើបត្យាប័នជនល្មើសនេះទេ ត្រូវដាក់ជូនដោយគ្មានអញ្ញត្រកម្មជាបន្ទាន់នូវករណីនេះ ទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ដើម្បីកាត់ទោសតាមដំណើររឿងក្តីអនុលោមតាមច្បាប់នៃរដ្ឋនោះ ។

មាត្រា ១១

១- បទល្មើសនៅក្នុងមាត្រា ៧ ត្រូវបានចាត់ទុកជារូមថា ជាបទល្មើសអាចធ្វើបត្យាប័នបានក្នុងសន្ធិសញ្ញាបត្យាប័នណាមួយដែលមានស្រាប់រវាងរដ្ឋភាគី ។ រដ្ឋភាគីត្រូវចាត់ទុកបទល្មើសទាំងនោះជាបទល្មើសដែល អាចធ្វើបត្យាប័នបាននៅក្នុងរាល់សន្ធិសញ្ញាបត្យាប័ននៅអនាគត ដែលអាចសំរេចបានរវាងគ្នា និងគ្នា ។

២-ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋមួយធ្វើបត្យាប័ន ទៅតាមលក្ខខណ្ឌសន្ធិសញ្ញាមួយនោះ ត្រូវទទួលយកការស្នើសុំសំរាប់ធ្វើបត្យាប័នពីរដ្ឋភាគីផ្សេងទៀត ដែលពុំមានសន្ធិសញ្ញាបត្យាប័នតាមជំរើសរបស់ខ្លួនភាគីរដ្ឋនេះ អាចចាត់ទុកអនុសញ្ញានេះ ជាមូលដ្ឋានច្បាប់សំរាប់ធ្វើបត្យាប័នចំពោះបទល្មើសទាំងនោះ ។ ការធ្វើបត្យាប័នត្រូវស្ថិតនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗ ដែលបានយល់ព្រមដោយច្បាប់រដ្ឋដែលបានស្នើសុំ ។

៣-រដ្ឋភាគីដែលមិនធ្វើបត្យាប័នទៅតាមលក្ខខណ្ឌនៃសន្ធិសញ្ញាមួយនោះ ត្រូវទទួលស្គាល់បទល្មើសទាំងនោះថាជាបទល្មើសដែលអាចធ្វើបត្យាប័នបានរវាងគ្នា និងគ្នាដោយស្ថិតនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌនានា ដែលបានយល់ព្រមដោយច្បាប់រដ្ឋ ដែលបានស្នើសុំ ។

៤-វត្ថុបំណងធ្វើបត្យាប័នរវាងរដ្ឋភាគី បទល្មើសនីមួយៗ ត្រូវបានចាត់ទុកជាបទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងមិនត្រឹមតែនៅក្នុងកន្លែងដែលបទល្មើសនេះបានកើតឡើងប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងនៅក្នុងទឹកដីនៃរដ្ឋភាគីដែលមាន យុត្តាធិការដោយអនុលោមទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ ក្នុងមាត្រា ៨ ផងដែរ ។

មាត្រា ១២

ជនណាក៏ដោយដែលដំណើររឿងក្តីរបស់ខ្លួន ត្រូវបានសំរេចឡើងដោយជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទល្មើសណាមួយ ដែលបានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៧ ត្រូវបានគេធានាដល់ការប្រព្រឹត្តិត្រឹមត្រូវទៅតាមដំណាក់កាល នៃដំណើររឿងក្តីទាំងអស់ ។

មាត្រា ១៣

១-រដ្ឋភាគីត្រូវរិះរកវិធានការសង្គ្រោះធំបំផុតពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបណ្តឹង ចំពោះបទល្មើសដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៧ ដោយរួមទាំងការផ្តល់ភស្តុតាងនៅហ្នឹងកន្លែងចាំបាច់សំរាប់បណ្តឹង ។ ច្បាប់រដ្ឋដែលបានស្នើសុំត្រូវអនុវត្តតាមគ្រប់ករណី ។

២-បទប្បញ្ញត្តិដែលបានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ មិនប៉ះពាល់លើកាតព្វកិច្ចក្នុងសន្ធិសញ្ញាជាទ្វេភាគី ឬពហុភាគីផ្សេងណាមួយដែលគ្រប់គ្រង ឬនឹងគ្រប់គ្រងការសង្គ្រោះគ្នាទៅវិញទៅមក ការសង្គ្រោះគ្នាទាំងមូល ឬជាផ្នែកក្នុងបញ្ហាបទឧក្រិដ្ឋ ។

មាត្រា ១៤

១- រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវជូនដំណឹងអ្នកតំកល់ឯកសារនូវច្បាប់របស់ខ្លួន ហើយនិងបទបញ្ញត្តិរបស់ខ្លួនដែលផ្តល់ប្រសិទ្ធិភាពដល់អនុសញ្ញានេះ ។ អ្នកតំកល់ឯកសារត្រូវទាក់ទងផ្តល់ព័ត៌មាននេះ ទៅឱ្យរដ្ឋភាគីទាំងអស់តាមរយៈកាល ។

២-រដ្ឋភាគីដែលជនល្មើសត្រូវបានកាត់ទោសជាដំបូង ត្រូវទាក់ទងលទ្ធផលចុងក្រោយបណ្តឹងនេះ ទៅឱ្យរដ្ឋដែលជាប់ព័ន្ធដោយផ្ទាល់ ។ រដ្ឋដែលជាសមាជិកត្រូវទាក់ទងផងដែរ នូវលទ្ធផលចុងក្រោយទៅអ្នកតំកល់ដែលត្រូវជូនដំណឹងទៅគ្រប់រដ្ឋ ។

៣-នៅកន្លែងដែលបទល្មើសមួយជាប់ទាក់ទិន និងសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ដែលប្រើប្រាស់សំរាប់បំណងសុខសាន្តសំរាប់ប្រើប្រាស់ ស្តុកទុក និងការដឹកជញ្ជូនក្នុងស្រុក ហើយទាំងជនល្មើស និងសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ នៅតែមាននៅក្នុងទឹកដី នៃរដ្ឋភាគីដែលមានការប្រព្រឹត្តបទល្មើសគ្មានអ្វី នៅក្នុងអនុសញ្ញានេះត្រូវបានបកស្រាយថាចាំបាច់នោះ រដ្ឋភាគីនោះត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានចំពោះដំណើររឿងឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលកើតឡើងចេញពីបទល្មើសនេះទេ ។

មាត្រា ១៥

ឧបសម្ព័ន្ធនេះបង្កើតជាផ្នែករួមមួយ នៃអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ១៦

១-សន្និសីទនៃរដ្ឋភាគី ត្រូវបានកោះប្រជុំដោយអ្នកតំកល់ឯកសារ ៥ឆ្នាំ ក្រោយពីអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមាន ដើម្បីត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តន៍អនុសញ្ញានេះ ហើយនិងភាពគ្រាប់គ្រាន់ដែលពាក់ព័ន្ធដល់បុព្វកថា ទាំងផ្នែកប្រតិបត្តិទាំងស្រុង និងឧបសម្ព័ន្ធទាក់ទងស្ថានភាពធរមាន ។

២-ក្នុងចន្លោះពេលមិនលើសពី ៥ ឆ្នាំបន្ទាប់រដ្ឋសមាជិកភាគច្រើនអាចទទួលតាមការដាក់ជូនសំណើ ដែលមានប្រសិទ្ធភាពនេះទៅអ្នកតំកល់ឯកសារ ការកោះប្រជុំសន្និសីទលើកម្ដងទៀតដដែល ។

មាត្រា ១៧

១-ក្នុងពេលមានជម្លោះមួយរវាងរដ្ឋភាគីពីរ ឬរដ្ឋច្រើនទាក់ទងនិងការបកស្រាយ ឬការអនុវត្តន៍ក្នុងអនុសញ្ញានេះ រដ្ឋភាគីទាំងនោះត្រូវពិគ្រោះយោបល់ ដើម្បីរកដំណោះស្រាយ នៃជម្លោះនេះដោយការចរចា ឬដោយមធ្យោបាយសន្តិវិធីផ្សេងទៀតដែលអាចទទួលយកបានចំពោះភាគីជម្លោះទាំងអស់ ។

២-រាល់វិវាទដែលមិនអាចដោះស្រាយបានដូច ដែលមានបញ្ជាក់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ តាមសំណើសុំនៃភាគីជម្លោះត្រូវដាក់ជូនអាជ្ញាកណ្តាល ឬទៅតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិដើម្បីសំរេច ។ បើជម្លោះនេះត្រូវដាក់ជូនអាជ្ញាកណ្តាលក្នុង កំឡុងពេល ៦ខែចាប់ពីថ្ងៃស្នើភាគីជម្លោះមិនអាចព្រមព្រៀងជាមួយអង្គអាជ្ញាកណ្តាលបានទេនោះ ភាគីមួយអាចស្នើសុំប្រធានតុលាការ

យុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ឬអគ្គលេខាធិការអង្គការអន្តរជាតិ ដើម្បីតែងតាំងមជ្ឈត្តករមួយ ឬច្រើន ។ ក្នុងករណីជម្លោះស្នើសុំដោយភាគី នៃជម្លោះសំណើទៅអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវមានអាទិភាព ។

៣-នៅពេលចុះហត្ថលេខាផ្តល់សច្ចាប័ន ស្ទីការ អនុម័តលើអនុសញ្ញានេះ ឬក៏ការសុំចូលជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញានោះ រដ្ឋសមាជិកមួយ អាចប្រកាសថារដ្ឋខ្លួនមិនបានចាត់ទុកខ្លួនឯងថា ត្រូវជាប់កាតព្វកិច្ចដោះស្រាយវិវាទ ដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ២ ។ រដ្ឋភាគីផ្សេងទៀតមិនត្រូវជាប់កាតព្វកិច្ចដោះស្រាយវិវាទដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ២ ទាក់ទងទៅនឹងរដ្ឋសមាជិកដែលធ្វើ Reservation , ចំពោះនីតិវិធីនោះ ។

៤-រដ្ឋភាគីនីមួយៗអាចធ្វើ Reservation (មាត្រាបំរុង) អនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌ ៣ អាចដកចេញនូវ Reservation នៅពេលណាក៏បាន តាមរយៈការផ្តល់ពត៌មានទៅឱ្យអ្នកតំកល់ឯកសារ ។

មាត្រា ១៨

១-អនុសញ្ញានេះត្រូវបើកចំហសំរាប់ចុះហត្ថលេខា ដោយរដ្ឋទាំងអស់នៅទីស្នាក់ការនៃទីភ្នាក់ងារថាមពលអាតូមិក អន្តរជាតិ ក្នុងក្រុងវៀន ហើយនិងនៅទីស្នាក់ការអង្គការសហប្រជាជាតិក្នុងក្រុងញូវយ៉ក ចាប់ពីថ្ងៃទី ០៣ ខែមិនា ឆ្នាំ១៩៨០ រហូតទាល់តែអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមាន ។

២- អនុសញ្ញាស្ថិតនៅក្នុងការផ្តល់សច្ចាប័ន ស្ទីការ ការអនុម័តរដ្ឋហត្ថលេខី ។

៣- បន្ទាប់ពីចូលជាធរមាន អនុសញ្ញានេះនឹងបើកចំហសំរាប់ការសុំចូលជាសមាជិកដោយរដ្ឋទាំងអស់ ។

៤- ក-អនុសញ្ញានេះត្រូវបើកចំហសំរាប់ចុះហត្ថលេខា ឬសុំចូលជាសមាជិកដោយអង្គការអន្តរជាតិ និងអង្គការសមាហរណកម្មតំបន់ ឬក៏ប្រភេទអង្គការផ្សេងទៀត ប្រសិនបើអង្គការនោះត្រូវបានចាត់តាំងឡើងដោយរដ្ឋអធិបតេយ្យ និងមានសមត្ថភាពការចរចាចុះហត្ថលេខា ហើយនិងអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិនៅក្នុងបញ្ហាទាំងឡាយ ដែលចែងដោយអនុសញ្ញានេះ ។

ខ- បញ្ហានានានៅក្នុងសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន អង្គការទាំងនេះក្នុងនាមខ្លួនផ្ទាល់ ត្រូវអនុវត្តសិទ្ធិហើយទទួលខុសត្រូវលើអ្វីដែលអនុសញ្ញានេះសន្មតរដ្ឋជាសមាជិក ។

គ- នៅពេលក្លាយជាភាគីក្នុងអនុសញ្ញានេះ អង្គការនេះត្រូវទាក់ទងជាមួយអ្នកតំកល់ឯកសារនូវសេចក្តីប្រកាស ថាតើរដ្ឋណាដែលជាសមាជិក ហើយមាត្រាណានៃអនុសញ្ញានេះ មិនអនុវត្តទៅលើរដ្ឋនោះ ។

ឃ- អង្គការនេះ មិនត្រូវបោះឱ្យលើរដ្ឋភាគីណាមួយ នៃរដ្ឋសមាជិករបស់ខ្លួនឡើយ ។

៥- ឧបករណ៍នៃសច្ចាប័ន ស្ទីការ ការអនុម័ត ឬសុំចូលជាសមាជិក ត្រូវបានដាក់ជាមួយអ្នកតំកល់ឯកសារ ។

មាត្រា ១៩

១- អនុសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមាន ៣០ថ្ងៃ ក្រោយពី ២១ថ្ងៃ នៃការដាក់លិខិតុបករណ៍នៃសច្ចាប័ន ស៊ីការ ការអនុម័ត នៅនឹងអ្នកតំកល់ឯកសារ ។

២-សំរាប់រដ្ឋនីមួយៗ ដែលធ្វើសច្ចាប័ន ស៊ីការ យល់ព្រមការអនុម័តការចូលជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញានេះ ក្រោយពី ២១ថ្ងៃ នៃការដាក់លិខិតុបករណ៍ ស៊ីការ ការអនុម័តអនុសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមាននៅ ៣០ថ្ងៃក្រោយពីដាក់លិខិតុបករណ៍ទាំងនោះដោយរដ្ឋនោះ ។

មាត្រា ២០

១- ដោយមិនប៉ះពាល់ដល់មាត្រា ១៦ រដ្ឋភាគីមួយអាចដាក់ស្នើវិសោធនកម្មលើអនុសញ្ញានេះ ។ វិសោធនកម្មដែលស្នើឡើងត្រូវបានដាក់ជូនទៅអ្នកតំកល់ឯកសារដែលចែកចាយជាបន្ទាន់ទៅចណ្តារដ្ឋសមាជិក ។ ប្រសិនបើរដ្ឋសមាជិកភាគច្រើនស្នើទៅអ្នកតំកល់ឯកសារអោយកោះប្រជុំសន្និសីទ ដើម្បីពិចារណានូវសំណើវិសោធនកម្ម អ្នកតំកល់ឯកសារនោះ ត្រូវកោះប្រជុំសន្និសីទរដ្ឋទាំងអស់ដើម្បីចាប់ផ្តើមក្រោយ៣០ថ្ងៃពីថ្ងៃដែលធ្វើការអញ្ជើញ ។ រាល់វិសោធនកម្មដែលអនុម័តនៅឯសន្និសីទនោះ ដោយរដ្ឋសមាជិកភាគច្រើន ២ ភាគ ៣ ត្រូវចែកចាយឱ្យបានឆាប់ដោយរដ្ឋ តំកល់ទៅគ្រប់រដ្ឋ ។ វិសោធនកម្មត្រូវចូលជាធរមានសំរាប់រដ្ឋភាគីនីមួយៗ ដែលដាក់លិខិតុបករណ៍នៃសច្ចាប័ន ស៊ីការ ការអនុម័តដល់វិសោធនកម្មនេះ៣០ថ្ងៃក្រោយពីថ្ងៃដែលរដ្ឋ ២ភាគ៣ នៃរដ្ឋភាគីបានដាក់លិខិតុបករណ៍របស់ខ្លួនទាំងនោះ ទៅឱ្យ អ្នកតំកល់ឯកសារ ។ ក្រោយមក វិសោធនកម្មនេះ ត្រូវចូលជាធរមាន សំរាប់ រដ្ឋភាគីផ្សេងណាមួយនៅថ្ងៃដែលរដ្ឋភាគីនោះ ដាក់លិខិតុបករណ៍នៃសច្ចាប័ន ស៊ីការ ការអនុម័តយល់ព្រមដល់វិសោធនកម្មនេះ ។

មាត្រា ២១

១-រដ្ឋភាគីណាមួយអាចប្រកាសមិនយល់ព្រម ចំពោះអនុសញ្ញានេះដោយធ្វើសេចក្តីប្រកាសពត៌មាន ជាលាយល័កអក្សរជូនទៅអ្នកតំកល់ឯកសារ ។

២-សេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រមត្រូវចាប់ប្រតិបត្តិ ១៨០ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីថ្ងៃអ្នកតំកល់ឯកសារ បានទទួលសេចក្តីប្រកាសពត៌មាននេះ ។

មាត្រា ២២

អ្នកតំកល់ឯកសារត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ទៅរដ្ឋទាំងអស់ឱ្យដឹងអំពី :

ក- ការចុះហត្ថលេខានីមួយៗនៃអនុសញ្ញានេះ ។

ខ- ការដាក់លិខិតុបករណ៍នីមួយៗនៃសច្ចាប័ន ស៊ីការ ការអនុម័ត ឬការយល់ព្រម ចូលជាសមាជិក ។

គ- Reservation ឬការដកណាមួយស្របតាមមាត្រា ១៧ ។

ឃ- រាល់ការទំនាក់ទំនងដែលធ្វើឡើងដោយអង្គការ អនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌ ៤ (ត) នៃមាត្រា ១៨ ។

ង- ការចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញានេះ

ច- ការចូលជាធរមាននៃវិសោធនកម្មណាមួយចំពោះអនុសញ្ញានេះ ហើយនិង

ឆ- សេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រមណាមួយ ដែលបានធ្វើឡើងស្របតាមមាត្រា ២១ ។

មាត្រា ២៣

ឯកសារដើមនៃអនុសញ្ញានេះ ដែលសរសេរជាភាសា អារ៉ាប៊ីក ចិន អង់គ្លេស បារាំង រុស្ស៊ី និងអេស្ប៉ាញ៉ុល មានតំលៃស្មើគ្នា ត្រូវបានដាក់ជូនទៅឱ្យអគ្គនាយកនៃទីភ្នាក់ងារថាមពលអាតូមិកអន្តរជាតិ ដែលនឹងត្រូវបញ្ជូនឯកសារចំលងទាំងនោះទៅឱ្យរដ្ឋទាំងអស់ ។

ឧបសម្ព័ន្ធ I

កំរិតនៃការការពាររូបកាយ ដែលត្រូវបានអនុវត្តក្នុងការដឹកជញ្ជូនអន្តរជាតិនៃសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ដូចដែលកំណត់នៅក្នុងឧបសម្ពស័ន្ធ II

១-កំរិតនៃការការពាររូបកាយ សំរាប់សារធាតុនុយក្លេអ៊ែរក្នុងកំឡុងការដុកបន្ទាប់បន្សំ លើការដឹកជញ្ជូននុយក្លេអ៊ែរ អន្តរជាតិនៅក្នុងនោះមាន :

ក- ប្រភេទ ទី IIIសារធាតុទាំងឡាយដែលស្តុកទុកក្នុងតំបន់ដែលគេអាចចូលដល់ ត្រូវបានគេត្រួតពិនិត្យ ។

ខ- ប្រភេទទី II សារធាតុទាំងឡាយដែលស្តុកទុកក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យប្រចាំដោយឆ្មាំ ឬសំភារៈអេឡិចត្រូនិក ហ៊ុំព័ទ្ធដោយរបាំងការពារ ដែលមានលេខកំណត់នៃចំនុចចូលស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យ ឬផ្នែកណាមួយដែលមានកំរិតស្មើគ្នានៃការការពាររូបកាយ ។

គ- ប្រភេទទី I សារធាតុទាំងឡាយដែលស្តុកទុកក្នុងកន្លែងដែលការពារ ដូចដែលបានកំណត់នៅក្នុងប្រភេទ ទី II ខាងលើដែលប្រភេទនេះ ដែលការស៊ុំចូលស្ថិតនៅលើការទុកចិត្ត ចំពោះបុគ្គលដែលត្រូវបានគេកំណត់ ហើយស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យដោយឆ្មាំ ដែលមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធ ដោយមានកំលាំងឆ្លើយតបសមរម្យ ។ វិធាន ការជាក់លាក់ផ្សេងៗ នៅក្នុងបរិបទនេះត្រូវមានជាកម្មវត្ថុនៃការការពារ ទប់ស្កាត់ដល់ការរំលោភបំពានទៅលើការ ចូលដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ឬរើរុះដោយគ្មានការអនុញ្ញាតនូវសារធាតុនុក្លេអ៊ែរ ។

២- កំរិតនៃការការពាររូបកាយពីសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ក្នុងកំឡុងការដឹកជញ្ជូនអន្តរជាតិរួមមាន :

ក- ចំពោះប្រភេទ II និង III សារធាតុទាំងឡាយសំរាប់ការដឹកជញ្ជូននេះត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការបង្កាទុក ជាមុន រួមមានការចាត់ចែងជាមុនក្នុងចំណោមអ្នកបញ្ជូនអ្នកទទួល និងអ្នកដឹកជញ្ជូន និងការព្រមព្រៀងជាមុន រវាងរូបមន្ត ឬនីតិបុគ្គលដែលស្ថិតនៅក្រោមយុត្តាធិការ និងបទបញ្ញត្តិនៃរដ្ឋនាំចូល និងនាំចេញដោយកំណត់ពេលវេលា ទីកន្លែង និងនីតិវិធីជាក់លាក់សំរាប់ផ្ទេរការទទួលខុសត្រូវដឹកជញ្ជូន ។

ខ-ចំពោះប្រភេទ I សារធាតុដែលត្រូវដឹកជញ្ជូនត្រូវមាននៅក្នុងការបង្ការទុកជាមុន ដូចមានបញ្ជាក់ខាងលើសំរាប់ការដឹកជញ្ជូននៅក្នុងប្រភេទ II និង IIIហើយស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យប្រចាំ ក្នុងលក្ខខណ្ឌធានាដល់ទំនាក់ទំនងដោយមានការកំណត់ឆ្លើយតបដ៏សមរម្យ ។

គ-ចំពោះអ៊ុយរ៉ានីញ៉ូមធម្មជាតិក្រៅពីមានទ្រង់ទ្រាយជារ៉ែ ឬកំទេចរ៉ែ ការការពារដឹកជញ្ជូនសំរាប់បរិមាណដែលលើសពី ៥០០ គ.ក អ៊ុយរ៉ានីញ៉ូម ត្រូវរាប់បញ្ចូលទាំងការផ្តល់ពត៌មានជាមុននៃការនាំដែលបញ្ជាក់ជាក់លាក់ពី របៀបដឹកជញ្ជូនគិតទុកនូវពេលវេលាមកដល់ និងបញ្ជាក់ការទទួលសំភារៈដឹកនាំឱ្យបានច្បាស់លាស់ ។

ឧបសម្ព័ន្ធ II

តារាងបែងចែកប្រភេទនៃសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ

ល.រ	សារធាតុ	ទម្រង់ទ្រាយ	ប្រភេទ		
			I	II	III (គ)
១	ប្លុយតូនីញ៉ូម (ក)	មិនបញ្ចេញពន្លឺ(ខ)	២ គក ឬលើស	តិចជាង២គក ប៉ុន្តែច្រើនជាង ៥០០ ក្រាម	៥០០ក្រាម ឬតិចជាង ប៉ុន្តែច្រើនជាង ៥៥ក្រាម
២	អ៊ុយរ៉ានីញ៉ូម ២៣៥	មិនបញ្ចេញពន្លឺ(ខ) -អ៊ុយរ៉ានីញ៉ូមមាន ២០% ២៣៥ U ឬលើស -អ៊ុយរ៉ានីញ៉ូមមាន ១០ %២៣៥ U ប៉ុន្តែ តិចជាង ២០ % -អ៊ុយរ៉ានីញ៉ូមមាន លើធម្មជាតិ ប៉ុន្តែតិចជាង ១០% ២៣៥ U	 ៥គក ឬលើស --------- ---------	 តិចជាង៥គក ប៉ុន្តែច្រើនជាង១គក ១០គក ឬលើស -----------	 ១គក ឬតិច តែលើសពី១៥ក្រាម តិចជាង ១០គក ប៉ុន្តែច្រើនជាង ១គក ១០គក ឬលើស
៣	អ៊ុយរ៉ានីញ៉ូម ២៣៣	មិនបញ្ចេញពន្លឺ(ខ)	២គក ឬលើស	តិចជាង២១គក ប៉ុន្តែ ច្រើនជាង៥០០ក្រាម	៥០០ក្រាមឬតិចជាង តែច្រើនជាង១៥ក្រាម
៤	ប្រេងដែលបញ្ចេញ ពន្លឺ			អ៊ុយរ៉ានីញ៉ូម និងតូនីញ៉ូម ធម្មជាតិ ឬប្រេងឥន្ធនៈ ដែល មានហ្វ៊ីស៊ីលតិចជាង ១០% ឃ.ង	

ក-ព្លុយតូនីញ៉ូម ទាំងអស់លើកលែងតែមានជាតិអ៊ីសូតូប ប្រមូលផ្តុំលើសពី ៨០ ៖ នៅក្នុងព្លុយតូនីញ៉ូម ២៣៨

ខ- សំភារៈមិនបញ្ចេញពន្លឺនៅក្នុងរ៉េអាក់ទ័រ ឬសំភារៈបញ្ចេញពន្លឺនៅក្នុងរ៉េអាក់ទ័រ ប៉ុន្តែមានកំរិតសាយភាយស្មើគ្នា ឬតិចជាង ១០០ rads ក្នុងមួយម៉ោងក្នុងមួយម៉ែត្រដែលមិនបានការពារ ។

គ- បរិមាណមិនមាននិយាយក្នុងប្រភេទ III ហើយអ៊ុយរ៉ានីញ៉ូមធម្មជាតិត្រូវបានការពារដោយអនុលោមតាមការ អនុវត្តន៍ការប្រុងប្រយ័ត្ន

ឃ-ទោះជាកំរិតនៃការការពារនេះ ត្រូវបានសំណូមពរក៏ដោយ ក៏វាត្រូវបើកចំហដល់បណ្តារដ្ឋស្ថិតនៅក្រោមការ វាយតំលៃដល់ស្ថានភាពជាក់លាក់ ដើម្បីចាត់ជាប្រភេទ នៃការការពាររូបកាយខុសគ្នា ។

ង-ប្រេងឥន្ធនះផ្សេងៗ ដែលនាំមកនៅសំភារៈហ្វីស៊ីសដើមរបស់វា ត្រូវបានចាត់តាមប្រភេទ I និង II មុនពេល ដែលការបញ្ចេញពន្លឺត្រូវបានកាត់បន្ថយតាមកំរិតប្រភេទ ១ ខណៈដែលកំរិតការសាយភាយចេញពីប្រេងឥន្ធនះលើស ពី ១០០ rads ក្នុងមួយម៉ោងក្នុងមួយម៉ែត្រដែលមិនបានការពារ ។